

Taxandria draait topper op tijd om

Foto's

1

Niels Kuyl van Taxandria (links) aan de bal met Thomas Donders van Were Di in de buurt. foto Joris Buijs/PVE

OISTERWIJK - Het waren twee punten, sinds gisteren zijn het er vijf. Taxandria vergrootte tegen Were Di het gat met zijn directe concurrent.

In eigen huis sloeg de ploeg van Marco de Jong zonder goed te spelen de aanval uit Tilburg met 2-1 af.

Hoe scherper het zicht op de titel, hoe zwaarder de taak/doelstelling om kampioen te worden rust op de schouders van de spelers. Een voetbalwijsheid die soms moeilijk te beargumenteren blijkt. Waarom kwamen zijn spelers in het zicht van de titel hun afspraken niet na? Taxandria-trainer Marco de Jong is gepokt en gemazeld in het betaalde voetbal, maar had geen antwoord op de vraag die hij tijdens de wedstrijd vlak na rust zelf stelde.

De Jong, als speler/coach van Taxandria één van de 22 op het veld, zag gisteren ook wel dat zijn ploeg niet het niveau haalde dat de Oisterwijkers tot titelkandidaat nummer één heeft gemaakt. Van de laatste vijf wedstrijden won Taxandria er twee, en toch loste zijn ploeg het nog ernstiger kwakkelende Were Di af als koploper. Echter: de Tilburgers maakten hun comeback in de titelstrijd, want de Oisterwijkers gingen vorige week onderuit bij Nieuwkuijk.

Waarom gisteren nu toch die treffer vlak na rust? De treffer van Were Di-spits Thomas Donders, zoals zo vaak dit seizoen een tegengoal uit een dood spelmoment. Corner-dekkingsfout-goal. In de pauze had De Jonge er zo op gehamerd het doel schoon te houden. „Ga op zoek naar de 2-0, 3-0, maar houd koste wat kost het doel schoon." Lukte niet, een rampscenario diende zich aan. Were Di herstelde dankzij de treffer van Donders snel van de psychologische dreun van vlak voor rust, toen de knap inlopende Matthijs Roosen uit een corner van Hein te Plate binnenkopte, een verdiende voorsprong. Taxandria was voor rust veruit de betere ploeg. Het legde de bezoekers zonder echt goed te combineren druk op, maar stuitte telkens op de voortreffelijke keepende Harry Verwimp. Tot in de 44ste minuut toch de 1-0 viel.

Maar toen, direct na de pauze. Were Di leek de wedstrijd

plotseling naar zich toe te trekken. Met de 1-1 op het bord kon gemakkelijk de 1-2 vallen, een klap die de jonge, onervaren ploeg van Marco De Jong niet gemakkelijk te boven zou komen. „Ik wist: als we er nu nog een om de oren krijgen, is het gedaan. Je probeert zo'n wedstrijd terug te draaien in je eigen voordeel. Hoe je dat doet? Ook dat is zo'n vraag die je zelfs als koploper niet kunt beantwoorden.”

Het geluk van de koploper misschien? Totaal tegen de verhouding in was daar na een uur spelen immers de 2-1, uit een knap uitgespeelde aanval. Een voorzet vanaf links van Te Plate, de afleidende actie van Melvin Pennings in het zestienmetergebied en de goal van Matthijs Roosen, zijn tweede van de middag. Wedstrijd gekanteld, precies datgene waar De Jong naar op zoek was.

Natuurlijk zette Were Di tijdens zijn zoektocht naar de 2-2 alles op alles. Uit de counter was Taxandria een paar keer gevaarlijk, echt in de problemen kwam het niet meer. De Jong: „Een gelijkspel was terecht geweest. Maar eerlijk is eerlijk: wij verdienen het kampioen te worden. Als we de titel ooit willen pakken, dan moeten we het dit jaar doen. Volgende week tegen Nevelo wacht ons een nieuwe finale.”